

Акценти

Адрес на редакцията: гр. Казанлък, бул. „Розова долина“ 100, офис 8 (срещу Митницата)

АНСАМБЪЛ „АРСЕНАЛ“ ПРЕДСТАВИ БЪЛГАРИЯ ВЪВ ФЕСТИВАЛА НА СЪРЦАТА

Ансамбъл „Арсенал“

Фестивалът на сърцата
в Румъния

Фолклорен ансамбъл „Арсенал“ представи България на Международния танцов фестивал, наречен Фестивал на сърцата, в румънския град Тимишоара. Събитието се организира в чест на революцията в Румъния, дала началото на демократичните промени в страната и се провежда всяка година от 1990-а до сега. Организатор е Домът на културата в Тимишоара. Фестивалът се е превърнал в едно от най-престижните културни събития в Тимишоара и Банат, в Румъния и Източна Европа. Провежда се по линия на СIOFF (Международен съвет за организация на фолклорни фестивали, асоцииран член на ЮНЕСКО).

33-ото му издание даде сцена на състави от всички краища на света – освен от България, в него представиха националния си фолклор танцьори от Гърция, Бразилия, Ирландия, Унгария, Италия, Мексико, Молдова, Колумбия, Южна Корея, Украйна, Полша, Румъния, Грузия, Португалия, Сърбия, Турция и др.

Арсеналските танцьори изпълниха едни от най-ритмичните и жизнерадостни български народни танци и заслужено получиха аплодисментите на публиката. Съставът се среща и с банатски българи, които съставляват значима и задружна общност в този край на страната.

Продължава на
стр. 2

Не беше лесно, но успяхме

Миглена Михайлова и Антоанета Караиванова-Павлова са сред кадрите на „Арсенал“, които преди по-малко от месец защитиха с отличен успех магистърска степен по специалността „Технология на машиностроенето“ към Инженерно-педагогическия факултет в Сливен на Технически университет – София. И двете работят в Завод 4. И за двете учението – първо за професионален бакалавър в Технически колеж в Казанлък, а после за магистър в Технически университет – София, филиал Сливен, по специалността „Технология на машиностроенето“, върви заедно с работата в завода и грижите за семейството. Трудна задача, но и Миглена, и Антоанета я решават с отличен. Защото и двете са убедени, че когато човек има силно желание за нещо, той го постига.

Миглена Михайлова: Благодаря на „Арсенал“ за възможността да се развиваме

Миглена Михайлова работи в завода на „Арсенал“ в Мъглиж от 2010 година като монтажник на боеприпаси и взривни вещества. От 2014-а е ОТКК, а от 2022-

Миглена Михайлова, вдясно, и Антоанета Караиванова

ра – инспектор-качество. Завършила е СУ „Екзарх Антим I“ в Казанлък, но когато „Арсенал“ предоставя възможност на своите кадри да учат техническа специалност, тя не се колебае.

Продължава на стр. 5

НОВО!

Дигитален Ваучер Храна

Социална придобивка от ново поколение, с която работодателите мотивират служителите си, пестят време и оптимизират разходите си.

100% дигитално решение, с което служителите:

- + Плащат лесно и бързо с телефон или пластика
- + Имат достъп до мобилно приложение
- + Следят баланса и разплащанията си

Идънред България е оператор на ваучери за храна и лидер в предплатените корпоративни решения за служители.

За повече информация сканирайте QR кода или посетете:
www.edenred.bg/edenred-plus/voucher-hrana

- Хигиенисти;
- Сервитьори;
- Готвачи;
- Управители.

Продължава от стр. 1

АНСАМБЪЛ „АРСЕНАЛ“ ПРЕДСТАВИ ...

По думите на художествения ръководител на ансамбъл „Арсенал“ Христо Стоянов, срещите с тях са били много сърдечни и приятелски. Читалището на банатските българи в Тимишоара наброява 5000 души. Танцьорите са изнесли концерт и пред местната църква, като след богослужението в нея са връчили на свещеника своя дар от България – специален постер със снимки, запечатали най-красивите моменти от техните изпълнения. С благодарност за поканата, за незабравимото преживяване и за отзивчивостта на домакините, както и на банатската българка Николета Рафаела, журналист

Подарък от Казанлък за местната църква

С „Гран при“ се завърна от Интернационалния фолклорен музикален и танцов фестивал и конкурс „Аташахир“ в Истанбул, Турция, ДЮФТС „Арсенал“ с художествен ръководител Ваня Минчева

по професия, неотлъчен гид на българския състав по време на фестивала, ансамбъл „Арсенал“ очаква нови срещи и още

вълнуващи преживявания с танцьори от северната ни съседка.

Юлия Младенова

ХИЛЯДИ ЛЕТНИ ЦВЕТА КРАСЯТ ПАРКОВЕТЕ В „АРСЕНАЛ“

10 хиляди стръка летни цветя са засадили работещите в звено „Озеленяване“ на отдел „Битово

торията на дружеството. Сред цветното разнообразие се кипрят още красивата бегония и загадъчната далия, които се съчетават със свежата зеленина на райграса, за да се получи естетично и здържана цветна композиция.

В чест на вековния юбилей на „Арсенал“ на казанлъшка земя, в обновения парк пред Електронноизчислителния център (ЕИЦ) вече „набира скорост“ и логото на „Арсенал“, направено от буйни червени бегонии. Под него стръкове бяла бегония оформят надписа „100 години

„Арсенал“, а отдолу червени и розови цветове от същия вид изписват „Казанлък“. Всичко това е разположено върху зелен райграс и цялата композиция е повдигната на 45 см от нивото на пешеходната пътека. Изборът е съобразен с оригиналните цветове в логото и слогана на „Арсенал“ – бяло, зелено, червено, което е издържано в цветовете на националното знаме на България. Розовите бегонии в надписа „Казанлък“ кореспондират с ароматния символ на града – маслодайната роза. Идеята и изпълнението на това цветно оформление, както и в останалите паркове на територията на фирмата, е на Живка Гърбачева, агроном, ръководител на звено „Озеленяване“.

Неин избор са сортовете цветя, както и прекрасните дървесни видове. Сред тях са плачещите кедрови – единият от

които е в парка пред ЕИЦ. Тук тъмночервени листа разперва и елегантният ацер. В комбинация с обновения шадраван пространството си е истински релаксиращо място. Другият

чатляващи с короните си амброви дървета и един ясен. Всички тези нови насаждения в парково пространство на „Арсенал“ не само увеличават неговото растително богатство, но и създават

Живка Гърбачева отговаря за цветното богатство на „Арсенал“

обслужване и озеленяване“ с ръководител инж. Румен Папазов към „Арсенал – 2000“ АД. Сред тях са тагетис, ниско московче, калдъръмче, невен, чийто разсад е произведен от звеното на тери-

център (ЕИЦ) вече „набира скорост“ и логото на „Арсенал“, направено от буйни червени бегонии. Под него стръкове бяла бегония оформят надписа „100 години

които е в парка пред ЕИЦ. Тук тъмночервени листа разперва и елегантният ацер. В комбинация с обновения шадраван пространството си е истински релаксиращо място. Другият

Плачещ кедр и ацер пред ЕИЦ

В парка, който в момента се изгражда пред Завод 5, са насадени пет чинара. В очакване да се довърши поливната система там и да настъпи подходящото климатично време за засаждане са две впе-

комфорт за очите и наслада за душата. За поддържане свежестта на десетките нюанси зелено и цветното многообразие заслуга има много и добре изградената поливна система.

Юлия Младенова

АРХИВЪТ НА ЧУДОМИР СКОРО И ВЪВ ВИРТУАЛНОТО ПРОСТРАНСТВО

Огромният архив на Димитър Чорбаджийски – Чудомир, ще бъде изцяло дигитализиран, за да бъде съхранен за поколенията занапред. В същото време ще бъде достъпен за всички, които се интересуват от неговото творчество. Началото на тази мащабна по своя обем работа е поставено с изпълнението на проект

Добрината Матова показва първата тетрадка на Чудомир, която вече е дигитализирана

„Създаване на дигитален хъб Чудомир“. Този проект е реализиран с финансовата подкрепа на Министерството на културата. Изпълнителят на дейностите е фирма „Perfect“ ЕООД – Габрово. По проекта до момента са дигитализирани и описани 2260 единици, като

скоро техният брой ще нарасне на 9000 единици. От общо 62 бележника на Чудомир 14 са в електронен вариант. По думите на директора на Литературно-художествения музей „Чудомир“ Добрината Матова, началото на дигитализацията е поставено, като по този начин архивът на Димитър Чорбаджийски ще бъде достъпен за желаещите да го разгледат или да го ползват с научна цел и в същото време оригиналите ще бъдат напълно запазени. Към момента от 35 папки с архивни единици, съдържащи бележки, описания на града и околните села, на личности и негови съвременници, размисли, кореспонденция, информация за лекарите, които са го лекували, за събития, записки за издръжка на две сирачета и други, са дигитализирани 5, което означава, че предстои огромна работа. С изграждането на дигиталния хъб архивите на Чудомир в електронен вид ще бъдат достъпни в създаденото в музея работно място с два компютъра. Тук желаещите да намерят интересуваша ги част от неговото творчество ще могат да ра-

ботят спокойно. Изпълнителите на проекта са категорични, че съдържанието е защитено и има възможности то да се надгражда. След време дигитализираните архиви на Чудомир ще бъдат достъпни и онлайн, но съдържанието няма да може да се разпространява или копира.

В музея много усилено се работи и по дигитализацията на снимковия фонд. Направена е ретроконверсия (Ретроконверсията е първата и основна стъпка към създаването на електронен каталог) на личната библиотека на семейство Чорбаджийски. Изцяло в електронен каталог на личната библиотека на музей „Чудомир“. Дигитализирани са картини на Мара Чорбаджийска, част от които са реставрирани, и картини на Димитър Чорбаджийски. Предстои включването им в електронен каталог по инвентарен номер и заглавие. Това се прави от музейните работници, които са се заели да превърнат музея в съвременен културен институт, съхраняващ и популяризиращ историята на града. В случая – историята, свързана с ярката личност на Чудомир.

Картината „Клюкарката“ има два оригинала, но Чудомир е избрал този за лице

Любопитен факт разкри уредникът в музей „Чудомир“ Нина Колева. На него служителите се натъкнали, описвайки художествените творби на Димитър Чорбаджийски. Често той рисувал от двете страни на платното, както при картината „Клюкарката“, рисувана през 1959 г., като почти няма разлика между двете творби. Тази, която Чудомир не харесал, я зачеркнал и я оставил на обратната страна на платното. И още нещо интересно – Чудомир е събирал борова смола в иглолистната гора на „Тюлбе“-то, изсушавал я и добавял частици от нея в боите си. Тази техника си остава негова запазена марка. Спругата му, художничката Мара Чорбаджийска, не я прилагала в своите картини.

Юлия Младенова

Реставрирани са творби на НПП „Шипка-Бузлуджа“

37 художествени произведения от фонда на Национален парк-музей „Шипка-Бузлуджа“ са реставрирани. Проектът „Реставрация на движими културни ценности (художествени произведения) от фонда на музея, участващи във временните експозиции на НПП „Шипка-Бузлуджа“, и изложби, отбелязващи годишнини на български художници“, е изпълнен в периода 12 декември 2023 – 30 юни 2024 г. Той е със 100% финансиране по обявена сесия „Дейности по опазване на движимото културно наследство в музеите и художествените галерии“ на Министерството на културата в размер на 15 900 лв. Реставрацията ще допринесе за по-добър цялостен облик и представянето пред публиката в постоянната експозиция и временните изложби на Национален парк-музей „Шипка-Бузлуджа“.

Продължение от бр.333

ГОДИНИТЕ НА ВЪЗХОДА 2012 – 2023

Ново развитие в този период получават много от ключовите **функционални направления, отдели и звена в дружеството**, които променят визията му до неузнаваемост.

Охраната. Вътрешнофирмената охрана е с широк диапазон на дейност – охраняват се огромно пространство и имущество за милиони. В направлението са обособени три сектора: въоръжена охрана, невъоръжена охрана и сигнално-охранителна дейност. В дружеството се поддържат над 1200 стационарни телефонни поста, за които има прекарани над 150 км телефонни линии. През 2019 г. е изграден **Център за видеонаблюдение** с над 400 камери на различни места. Контролирането им е дистанционно, осъществява се 24-часово наблюдение.

Противопожарната защита.

Изключително отговорната работа на арсеналските огнеборци реално е по-голяма от тази в Градската пожарна, на която те помагат при летните пожари. Получават и награди от Община Казанлък. До 1992 г., в продължениена 13 поредни години, службата е национален първенец по пожаропривлекен спорт. Днес тя е в изцяло обновена и модерно оборудвана сграда, разполага с нови специализирани автомобили.

Направление „Инженеринг“. Негов основател и първи ръководител е инж. Николай Ибушев. Създадено е през 1987 г. поради големия интерес на други държави към произвежданите от МК „Фридрих Енгелс“ оръжия и желанието им да започнат да ги произвеждат сами. Още в началото са сключени договори по големи инженерингови проекти. В изпълнението им, в страните на клиентите, участват над 180 арсеналски специалисти. През последните години направлението разработва повече от 100 оферти и изпълнява редица важни проекти.

Отдел „Металургични технологии“ – ОМТ. Отделът е създаден през 1955 г., той е първият специализиран металургичен отдел в страната. С участието на неговите специалисти са усвоени и пуснати в експлоатация: нов термичен цех и първото ТВЧ; процеси на заваряване в защитна газова среда; цех за леене по стопяемите модели; нов чугунолеяр цех. Разработени и усвоени са много нови технологични процеси – в леенето, заваряването, термичната обработка на метали и сплави и др. Актуални предизвикателства пред отдела са усвояването на точни отливки за реактивни снаряди и роботизирането на процесите на заваряване.

Отдел „Химико-технологичен“ – ОХТ. Създаден е през 1964 г. Основната му задача е внедряването в производството на химични и електрохимични покрития по новите изделия. С увеличаването на продуктовата гама на фирмата, освен класическите покрития, се внедряват и нови. Внедряват се и лако-бояджийски покрития и технологии за консервиране на готовите изделия. Определени части по изделията постепенно се заменят с полимери. Усилено навлизат терморезактивните и термопластичните пластмаси. Към 2023 г. в процес на реализация са: комплекс от линии за нанасяне на анодно-окисно покритие с последващо оцветяване; автоматизирана линия за електрохимични покрития; автоматизирана линия за нанасяне на цинково покритие с последващо фосфатиране.

От 2009 г. отдел „Металургични технологии“ и отдел „Химико-технологичен“ са обединени в **направление „Химични и металургични технологии“.**

База за развитие и внедряване на боеприпаси – БРВ-Б. Създадена е през 2009 г. по идея на инж. Николай Ибушев с цел **перспективно развитие в областта на боеприпасите.** Оттогава до днес направлението доказва своята ефективност, постига високи резултати в разработката и усвояването на нови, висококонкурентни и разнообразни по калибър, предназначение и функция изделия и се утвърждава като **важно иновативно звено.**

Специалистите на БРВ-Б имат 7 изобретения, защитени с патент, 12 регистрирани полезни модела и 77 регистрирани промишлени дизайна.

Направление „Ракетно-стволни системи“ – РСС. Това е най-новото направление в сферата на иновационните инвестиции в „Арсенал“ АД. Създадено е в края на 2022 г. Дейността му основно е свързана с усвояването на производството на 122 mm реактивен снаряд за РСЗО, изискващо изключителна отговорност

и много висока квалификация на кадрите.

Отдел „Управление на нормативно-техническа документация“ – ОУНТД.

Състои се от две звена: „Стандартизация“ и „Централен технически архив“ – ЦТА.

Дейността по стандартизация води началото си от 1959 г., като постепенно обхваща цялата номенклатура на изделията във фирмата. Отделът непрекъснато разширява и модернизира дейността си: организирани са информационно обслужване на специалистите и вътрешна компютърна мрежа с публикуване на стандартизационни документи на „Арсенал Портал“; разработват се фирмени стандарти „Стандарт Арсенал“, технически спе-

работещи върху дисертациите си.

Компанията изгражда **висококвалифицирани и авторитетни ръководители и специалисти** с неподражаем усет към новото и с впечатляващи постижения във всички сфери на дейност.

В многохилядната фирма жените са 53%, а мъжете – 47%. Голям е диапазонът на работещите по **възрастов състав.** Към 2022 г. най-младият арсеналец е на 17 години, работещ по програмата за дуално обучение, а най-възрастният – на 81 години. **По образование:** 16,4% от персонала са с висше образование, със средно и средно специално са 71,45%, с друго – 12,15%. Дружеството предлага работа по над **700 вида професии.** Най-многобройна е професията машинен оператор – с 16 разновидности, следвана от настройчик – с 10 разновидности, и монтажник – с 6 разновидности. В „Арсенал“ се срещат и някои редки и уникални професии: шихтовчик, боргвергист, настройчик на хонинг машини, зъбонарезчик и др.

Набирането на нови работници и служители се извършва в **два офиса** – в Казанлък и в Стара Загора. Молби за работа се приемат и през електронната поща и специализираните сайтове за набиране на персонал.

Образованието и квалификацията

„Арсенал“ АД има специална политика за образованието и квалификацията на кадрите и прави големи инвестиции в тази посока. Създадена през 2011 г. **Студентска програма** обхваща редовно и задочно обучение, включва и дуално обучение – обучение чрез работа.

През 2017 г. към ТУ – София в Казанлък е създаден **Технически колеж.** Младите и перспективни кадри на „Арсенал“ са основната част от студентите.

От завършилите и учещите към 2023 г. 291 студент по специалността „Технология на машиностроенето“ 155 са арсеналци, 34 от тях продължават образованието си по магистърска програма.

Уникална за дружеството е първата и единствена за страната изнесена форма на обучение от ТУ – София, Филиал – Пловдив. През 2022 г. дипломите си за инженери получиха 35 арсеналски студенти. Дружеството помага на студентите с осигуряване на отпуски, стипендии, платени стажове и др. Много добро е взаимодействието на „Арсенал“ с Технически университет – София, и Инженерно-педагогически факултет – Сливен към ТУ-София.

Стипендиантската програма дава възможност за редовно обучение по инженерни специалности в университети в София, Габрово, Пловдив и Бургас, както и в чужбина. На завършилите се **осигуряват работни места в дружеството.** В „Арсенал“ се организират **опреснителни курсове** по различни специалности, провеждат се и семинари.

От 2015 г. „Арсенал“ и ПГ „Иван Хаджиенов“ са партньори в работата си по **дуалното обучение** по проект ДОМИНО. Фирмата предоставя база и осигурява наставници за практически занятия на учениците от 11 и 12 клас с профил „Машини с ЦПУ“ и „Мехатроника“. През това обучение са преминали над 170 ученици, като за положен труд им се заплаща.

С цел ранно професионално ориентирание на учениците, от 2017 г. в „Арсенал“ се провежда **Ден на отворените врати.** Младите посетават фирмен музей, разглеждат съвременните технологични линии и оборудването, срещат се със специалисти и работници, придобиват

реална представа за условията на работа.

„Арсенал“ – първата от „1001 причини да се гордеем, че сме българи“

С информация за „Арсенал“ – за производствата на компанията, за международната и социалната ѝ дейност, придружена от илюстриращ снимков материал, започва **двезичното цветно луксозно издание „1001 причини да се гордеем, че сме българи“** на Издателски консорциум „КОТА“, 2021. В него са събрани факти, събития и имена на личности от историята и съвремението на България, с които всеки българин трябва да се гордее.

Мария Рашкова

Инж. Николай Ибушев наблюдава работата в децентрализиран видеоцентър, 2020 г.

БРВ-Б на десетата си годишнина, 2019 г.

Откриването на базата на Колежа, 2018 г.

Офисът в Стара Загора

Ден на отворените врати, 2019 г.

цификации и други документи; извършва се паралелна проверка в ERP-система Технокол – на конструкторската и технологичната документация.

Развива и нови дейности, свързани с поддържане на вътрешно-фирмени номенклатури, превод на документи и др.

Историята на **Централния технически архив** започва още през 1924 г.

Запазени са документи от първите години на предприятието. Цялата документация оттогава до днес надеждно се съхранява. Осигурено е постоянно видеонаблюдение. Работата по архивирането е модеризирана. Отделът работи по възстановяването на техническата документация на паус и за създаването на цифров архив.

Секция „Патентно-лицензионна дейност“. Патентно-лицензионната дейност в „Арсенал“ АД се развива от 1987 г. – в съответствие с установения национален и международен ред. Увеличаването на традиционни-

те пазари на „Арсенал“ наложи през последните години разширяване на дейността по защитата на индустриалните права на фирмата. Направени са международни регистрации на търговски марки в страните членки на ЕС, САЩ и в други държави.

Направление „Пректиране, инвестиции, строителство“ – ПИС. Това е направлението, на което „Арсенал“ дължи функционалния си, естетичен и привлекателен вид – в инфраструктурата, във външните пространства и в производствените помещения.

Кадрите

Кадровата политика в „Арсенал“ АД, от самото му създаване, е една от най-важните дейности. Стремелът е на всеки етап от своето развитие фирмата да разполага с кадри с богат професионален опит и творчески умения, интелигентни и образовани. Към края на 2022 г. в „Арсенал“ работят над 1261 души с висше образование, 4-ма души с титлата доктор, както и докторанти,

„АРСЕНАЛ“ АД - КАЗАНЛЪК

СТИПЕНДИАНТСКА ПРОГРАМА

Стипендиантската програма на „АРСЕНАЛ“ АД е част от фирмената политика за привличане на млади специалисти, на които осигурява възможност за развитие и постигане на високи степени в професионалната реализация.

За стипендиантската програма могат да кандидатстват студенти, обучаващи се в редовна форма на инженерните специалности на Технически университет – София и Технически университет – Габрово, както и инженерно-химични и физични дисциплини на Химико-технологичен и металургичен университет – София, Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“ и Университет „Проф. д-р Асен Златаров“ – Бургас, имащи приложение във фирмата.

С предимство се разглеждат молбите на завършилите средното си образование ученици от казанлъжките училища, независимо от профила им, и приети за студенти.

За периода на обучение фирмата осигурява месечни стипендии на студентите до 780 лева и изплаща техните семестриални такси (**сумарно до 8000 лева годишно според успеха**). Тези суми представляват значително перо за бюджета на всяко семейство със студент-стипендиант. На арсеналските стипендианти се осигурява възможност за провеждане и на платени студентски стажове във фирмата. Допълнително предимство е възможността за продължаване на образованието в магистърска степен, включително и в европейски университети, по определени от дружеството специалности.

След завършване на висшето си образование всички стипендианти ще имат осигурено работно място по специалността във фирмата, гарантирано от двустранно подписан договор, **с ангажимент за работа в компанията за срок от 5 години.**

Стипендиантска програма за учебната 2024/2025 година

„Арсенал“ АД определи пълни стипендиантски програми по следните професионални направления от Класификатора на областите на висше образование и професионалните направления (редовно обучение):

- 5.1. Машинно инженерство – 3 броя;
- 5.2. Електротехника, електроника и автоматика – 2 броя;
- 5.3. Комуникационна и компютърна техника – 1 брой;
- 5.9. Металургия – 1 брой;
- 5.10. Химични технологии – 5 броя.

Кандидатите за участие в Стипендиантската програма могат да подадат молба в отдел „Кадри“, на e-адрес: kadri@arsenal-bg.com или на пощенски адрес: гр. Казанлък 6100, бул. „Розова долина“ № 100; тел. 0431/6-31-33, като приложат удостоверение за записване от съответния ВУЗ.

Срок за подаване: 30.08.2024 г.

Обявяване на класирането: 10.09.2024 г.

Общинският съвет одобри поемането на общински дълг до 5 млн. лева

Общинските съветници на Казанлък одобриха поемането на общински дълг с максимален размер 5 милиона

лева, като средствата ще се използват за асфалтирането на улици и междублокови пространства в града и населените места в общината.

„През февруари и март 2024 г. проведем срещи с гражданите на община Казанлък във всички населени места и в четирите квартала на Казанлък по повод Програмата ми за управление за следващите 4 години. Основното, което пожелаха хората, е да се обърне внимание на населените места и желанието им

за повече асфалтирани улици, за да живеят нормално в селата, така, както и в града“, заявя на сесията кметът Галина Стоянова. Тя подчерта, че парите за капиталови разходи се разпределят пропорционално между 19 населени места и града, като в общи-

на Казанлък 12 години 50% от капиталовата програма за асфалтиране отива в селата и 50% – в града. Местната власт обаче не разполага с финансов ресурс за мащабни дейности по асфалтиране и рехабилитация на улична мрежа и междублокови пространства и затова е необходимо допълнително финансиране. Към момента Община Казанлък няма заеми и е в добро финансово състояние, което ще позволи новият об-

щински дълг да бъде изплатен до края на настоящия управленски мандат. Кметът Стоянова увери, че е направено предварително проучване между 10 банки и ще бъде извършена процедура за избор на най-добрите условия за дълга, като пое ангажимент той да не се прехвърля в следващия мандат.

С 26 гласа „за“ съветниците одобриха изграждането на атракционен парк край язовир „Копринка“. Те дадоха зелена светлина на създаването на Сдружение в обществена полза, с описание на основната му дейност – подпомагане на дейността на Академията за таланти в Розово. Текстът бе прецизиран и допълнен от общинския съветник от групата на „Алтернативата на гражданите“ Мариета Пепелешкова.

Съветниците не подкрепиха предложението за изграждането на фотоволтаична инсталация на общински терен до Черганово, съобразявайки се с желанието на жителите на селото, които се обявиха категорично против това инвестиционно намерение.

„Арсенал“ АД

Предлага работа за

ИНЖЕНЕР ХИМИЧЕСКИ ПРОЦЕСИ В ЗАВОД 4

ЗАДЪЛЖЕНИЯ:

1. Разработва нови технологии и подобрява съществуващите, с цел увеличаване на производителността на труда и намаляване на разходите на основни и спомагателни материали, ел.енергия и др., оказващи влияние на качеството и себестойността на произвежданата продукция в областта на корозионната защита на готовата продукция съобразно изискванията на нормативно техническите документи;
2. Постоянно контролира качеството на различните покрития и консервация на корозионна защита, обуславящи пригодността на готовата продукция за удовлетворяване на изискванията в съответствие с предназначението ѝ;
3. Извършва необходимите разчети за химикали и другите материали, необходими за изпълнение на утвърдените технологии и оформя съответната документация и ги представя за утвърждаване по съответния ред;
4. Анализира и систематизира получените резултати от измервания и изпитване на готовата продукция и информира за тях ръководителя на отдела;
5. Участва при разработването и внедряването на нормативно техническите документи за използваните в производството суровини и материали, както и при установяване на разходните норми и допустимия брак в производството;
6. Анализира произтичащите от качествата на суровините и материалите и от съблюдавания технологичен режим причини за допуснатия брак и дава предложения за тяхното отстраняване;
7. Участва в приемателните комисии при извършване на ремонти на оборудването и съоръженията и дава мнения относно качеството на извършваните ремонти;
8. Провежда текущ контрол по състоянието на технологичното оборудване и уведомява ръководителя на отдела за установени нередности;
9. Участва при съставянето на актове и протоколи за качеството на материалите и за допуснатия в производството брак и ги подписва.

НЕОБХОДИМА КОМПЕТЕНТНОСТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ДЛЪЖНОСТТА

1. Да знае техническата и технологичната документация на производството;
2. Да знае нормативните актове и вътрешните инструкции, определящи изискванията за качествените параметри на готовите изделия;
3. Да знае реда и изискванията за извършване на химико-физическите измервания, анализи и изпитвания в хода на производството;
4. Да знае стандартите, нормативите и други изисквания за оформяне на резултатите от извършените химически изследвания и анализи.

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ЗАЕМАНЕ НА ДЛЪЖНОСТТА

1. Висше, специалност „Химия“;
2. Стаж по специалността – 1 година;
3. Нормативните актове, свързани с българските държавни стандарти.

Работещите в „Арсенал“ ползват всички придобивки от социалната програма на дружеството, включително ежемесечните ваучери за храна, празничните бонуси и бонусите към работната заплата.

Желаещите да кандидатстват могат да изтеглят документи от сайта на „Арсенал“ АД: www.arsenal-bg.com/kadri, да ги получат от Офис № 1 „Пропуски“ на Централния портал на дружеството в Казанлък бул. „Розова долина“ № 100, или в Офиса на „Арсенал“ АД в Стара Загора – бул. „Цар Симеон Велики“ № 118.

Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес: kadri@arsenal-bg.com или подадени в посочените офиси в Казанлък и Стара Загора.

Всички позиции, за които „Арсенал“ АД търси работници и специалисти, са публикувани на фирмения сайт:

<https://www.arsenal-bg.com/jobs>.

Тел. за контакти: 0882987799; 0882987754; 0431/57747; e-mail: kadri@arsenal-bg.com

ВАЛЕНТИН ВЛАЙКОВ: ЧОВЕК НЕ МОЖЕ ДА ИЗБЯГА ОТ СЪДБАТА СИ

Валентин Влайков е в „Арсенал“ АД от пет години. Още от постъпването си тук се ориентира към Студентската програма на фирмата, която дава възможност за обучение и професионално развитие на своите кадри. По време на цялото си следване се представя отлично. В обучението си за бакалавър Валентин показва най-добър успех и има честта да прочете студентската клетва при дипломирането на випуска. Защитата с отличие и магистърска степен. Той е сред арсеналци, чиито разработки са пряко свързани със специалното производство в дружеството. Темата му е идеен проект за изработването на приклад на картечница.

Ориентацията на Валентин се дължи на негово отколешно влечение към оръжията, на положителните усилия, упоритост и самодисциплина и благодарение политиката на дружеството за повишаване квалификацията на своите работници и служители.

Валентин Влайков е роден и живее в Стара Загора. Завършва Професионална гимназия по електроника „Джон Атанасов“ в родния си град със специалност „Радио и телевизионна техника“. После обаче работи в съвсем друга сфера – земеделие и виноп-

роизводство. За свободни работни места в „Арсенал“ АД научава от приятели и без

ни технологии, различни са и използваните материали. Всеки ловец, по принцип, си

Валентин Влайков по време на защитата на магистърската си работа

колебание решава да подаде документи.

„От малък проявявам интерес към оръжията. Имам роднини военни и ловци. Не мога да кажа откога у мен се е зародил този интерес, но със сигурност е още от детството ми“, споделя той. Съвременните оръжия са много прецизни, производството им е свързано с прилагането на различ-

ен един вид готов оръжейник. Защото оръжието трябва да се познава, да се съхранява правилно, да се почиства, нужно е да познаваш вида и предназначението на определени мушкетери. А Валентин е ловец с десетгодишен стаж, член на ловната дружина в село Люляк. „В последните години малко съм позанемарил авджийството, но сега

смятам да възстановя това свое хоби. На лов целта ми не е непременно да се върна с ценен трофей. Важни за мен са срещите с хора, споделящи моите интереси, да бъда сред природата. Не трябва да се забравя и дейността, с която ловните дружини помагат за опазването на дивечовото богатство“, категоричен е Валентин. Благодарение на това, че живее в къща, има и собствено куче – порода ваймардер. „Те са птичари, имат много добри качества, но, разбира се, техният стопанин трябва да ги обучи добре“, споделя арсеналецът.

В дружеството Валентин започва работа в цех 240 на Завод 1. Първата му работа е изпитател на взривни материали. Отскоро е технолог-стажант в технологичния отдел на завода. Още през първата година научава от колеги за програмите за обучение в Технически колеж в Казанлък и филиала на Технически университет – София, в Сливен. От цеха има хора, които вече са се записали да следват. Така, неочаквано за него, той отново се завръща към техническите науки: „Защото обучението ще ми бъде полезно в моята работа и ще ми помогне по-добре да усъвършенствам професионалните си качест-

ва“. В подготовката му, както за бакалавър, така и за магистър, много му помагат дългогодишните, опитни кадри в дружеството. „Благодарен съм на моя пряк ръководител Галя Здравчева, технолог и главен асистент, д-р на техническите науки, на ръководителя на дипломната ми работа – Нела Димитрова, конструктор в 1/103, и на инженер-конструктора Николай Куцаров. Тук бях много добре посрещан от колегите още в първия си работен ден, научих много от тях. При подготовката на дипломната ми работа за първи път се занимавах с конструкторска работа и това бе сериозно предизвикателство за мен. Отличната оценка е резултат и на неосенимата подкрепа, която е технолог-стажант в Валентин.

При завършването на поредния випуск магистри, чиято дипломна защита бе през м. юни т.г., преподавателският колектив пожела на студентите да продължат да надграждат своите знания и умения, вкл. и с докторантура. Засега Валентин не планира подобна крачка, но и това е една възможност, която той и колегите му могат да са напълно сигурни, че ръководството на „Арсенал“ АД отново безрезервно ще подкрепи.

Димитър Бахчеванов

Продължава от стр. 1

Не беше лесно, но успяхме

Записва се в Технически колеж в Казанлък през 2019 г. по считаната за една от най-тежките инженерни специалности – „Технология на машиностроенето“. „Трудно ми беше“, признава днес Миглена, която освен с ангажиментите в работата, грижите за семейството и вниманието за сина, който вече е на 16, трябва здраво да заляга и над учебниците. Про-

Казанлък – в с. Розово, и пътува всеки ден до Мъглиж. Дори в това динамично ежедневие намира време за хоби. Тя е една от най-верните членове на Клуба за народни танци „Зорница“, в който са заедно с още едно от чаровните лица на дружеството – Даниела Добрева от отдел „Човешки ресурси“.

„Арсенал“ се грижи за това да създава кадри, като два

приемственост между опитните колеги и младите, току-що завършили, инженери, които искат да се развиват. Благодаря още на инж. Николай Куцаров и д-р инж. Галя Здравчева, които винаги се отзоваваха по време на следването ни“. И споделя: „Колегите ми се радваха на моя успех, посрещнаха ме с огромни усмивки и пожелания за успешна реализация“.

По случай 100-годишнината на „Арсенал“ в Казанлък тя пожелава на всички здраве и радостни мигове, а на бъдещите магистри – успешно дипломиране, успешна реализация и никога да не се отказват от целите си!

Антоанета Караиванова-Павлова: Постигнах мечтата си

Антоанета Караиванова е от същия випуск на Технически колеж – Казанлък, и най-новите магистър-инженери на Инженерно-педагогическия факултет в Сливен към Технически университет – София. Казанлъчанка е. Завършила е Техникум „Ген. Владимир Заимов“ в Солот. В „Арсенал“ е от 2013 г. Започва като машинен оператор по производство на експлозивни вещества в Завод 4. През 2019-а съдбата ѝ поднася двойно изпитание – назначават я за началник-смяна в един от ключовите цехове на завода в Мъглиж и се записва за студентка в Технически колеж в Казанлък. Две нови отговорности плюс семейството и грижата за двамата синове. Но това е една възможност за Ан-

тоанета да сбъдне своя отдавнашна мечта.

„В Колежа улучихме години-

та на пандемия от Ковид-19 и дистанционното обучение, но въпреки от това, се справихме успешно, -

разказва тя. -

Благодаря на доц. Угринов и преподавателите за знанията, получени от тях“. През 2022 г. се дипломира като професионален бакалавър в Технически колеж и записва магистратура в Инженер-

но-педагогическия факултет в Сливен на ТУ – София, следвайки докрай мечтата си. През

дипломната си работа за магистър-инженер. „Каквото си бях решила – да завърша висше образование, го направих – прави равностойността си тя. – Ученето беше голяма отговорност, осо-

Миглена, първата от ляво надясно, с КНТ „Зорница“ - Казанлък

С благодарност за покрепата към инж. Николай Куцаров

екти, лекции, практика, изпити. Въпреки това, когато се открива следващата възможност – да запише магистратура, след като вече е завършила Колежа, тя не се двоуми дълго. „Престраших се, - казва кратко Миглена, - а годините на магистратурата се оказаха най-лесни в цялото обучение. Истината е, че когато човек иска нещо, той непременно го постига“.

Миглена е от Долно Изворово, живее от другата страна на

възможност за обучение, и то в работно време, – признателна е Миглена Михайлова. – Таксата по време на следването в Технически колеж се покрива от „Арсенал“ в зависимост от успеха, а таксата за магистратурата изцяло се поема от дружеството, което е не само голяма подкрепа, но и стимул да учим и да бъдем сред най-добрите. Нека ръководните кадри да продължават да откриват специалисти, необходими на фирмата, нека има

Антоанета има поводи за празнуване

юли 2024 г. Антоанета Караиванова успешно защитава

бено за хора със семейства, но успяхме.“ „Благодаря на „Арсенал“, че ни предостави възможност да учим, защото условията за нас, работещите във фирмата, са много добри, а подкрепата от страна на дружеството е сериозна – споделя още Антоанета и добавя: – Благодаря на моето семейство, от което получавах безрезервна подкрепа през цялото време на обучението ми.“

Като човек, чийто живот се е движил на бързи обороти, особено през последните пет години, Антоанета Караиванова признава с усмивка, че без проекти, без четене и изпити, се очертата скука. Иначе, работата в „Арсенал“ ѝ харесва – от самото начало в производството и днес като началник-смяна. Строга е, изисква дисциплина, ред и стриктно спазване на технологичните изисквания, но пък колегите ѝ знаят, че това означава грижа и отговорност за всеки един от тях.

Юлия Младенова

ПЕТЪР РАХМАНЛИЕВ - КОВАЧЪТ НА ОЛИМПИЙСКИ МЕДАЛИ

„Дочаках и тази олимпиада!“, усмихва се най-успешният казанлъшки треньор Петър Рахманлиев. Донесъл е на България и родния

Казанлък сребро и бронз от олимпиадите в Барселона и Сеул с Цветанка Христова в хвърлянето на диск и пресижните две четвърти места, едно шесто и едно десето със Светла Миткова при диска и голето и с Антоанета Тодорова-Селенска в хвърлянето на копие. Миткова, сега треньор на СК „Цветанка Христова“ в Казанлък, е четвърта на диск в Сеул и шеста в тласкане на голе в Барселона, с бронз от Световното в Гьотеборг 1995 г. в голето, от Европейските в зала и на открито през 1994-та. За три пъти световната рекордьорка Антоанета Тодорова, родом от Търновско, треньорът казва: „По-талантлив спортист не съм срещал!“. Първият му олимпийец Лютян Моллова заминава за Мюнхен през 1972 г. без него: „От София не ме пуснаха...“. Веднага след еуфорията от Сеул Казанлък го прави свой почетен гражданин, заедно с Христова и Миткова. Но липсата на Летописна книга на почетните граждани до 2004 г. праща в забвение този факт: „Тъжна история...!“. На Празника на Казанлък тази година името му бе отново официално вписано в регистъра на Общината.

Петър Рахманлиев е заслужил треньор, шеф на Треньорския съвет на Българската федерация по лека атлетика – 1993 г. За своите ненадминати постижения, немислими днес, с присъщата си скромност и на прага на своите 85 години, които закръгля след месец, треньорът тихо казва: „Толкова можах...!“.

„Само“ три неща са нужни, за да се радваме пак на олимпийски медали, обяснява именитият треньор: да откриеш суперталанта; да имаш класен треньор; да са налице условия за работа на световно ниво. По негово време ги има. Рахманлиев се връща с радост в Казанлък след дипломирането си във ВУФ, днес НСА, вече опитал „по разпределение“ в Чирпан. В София го искали, но нямал задължителното по онова време жилище. „Розова долина“ и Никола Мероев го посрещат възторжено.

Исках да ставам моряк!

Рахманлиев си спомня младежката си мечта с усмивка, после разбира, че плаването не му понася. Но в началото на 1960-те приема забраната да учи във Военноморското с огорчение. „Преследвани от народната власт“ е фамилен печат, с който не можеш да учиш това, което исках. Затова майка му, с пендар в джоба, го води при партийния шеф на града, който подписва разрешенията за ВУЗ: „Защо не станеш учител по телесно възпитание?“. И Петър приел. Семейство Рахманлиев, отгледали малкия Петър като „храненик“, били заможни казанлъчани с имоти „на пъпа на града“.

на частната собственост след 1944-та им отнема всичко. Взимат им дори къщата с кубето на ул. „Хр. Ботев“, която става общинска. За нея им дават апартамент наблизо, където почетният гражданин живее и днес. За тези неща той говори без гняв. За политическата си кариера – с лека ирония. При правителството на ОДС, 1997-2001 г., Петър Рахманлиев е зам.-областен управител на Стара Загора: „Малко насила влязох в политиката, биографията ми бе подходяща, защото ме повикаха“, пояснява той, признавайки, че днес политиката у нас не му е по разбира-

Всяко зло за добро!

Рецептата е „руска кухня плюс немска аптека“, тоест, систе-

Почетните граждани на Казанлък Петър Рахманлиев, в средата, Цветанка Христова, крайната вдясно, и Светла Миткова, първата от ляво надясно

мата на проф. Верхошански и немският ред на работа! „Четях много. Ползвах усилено руската наука, не знам защо те не си я ползваха така, Верхошански се изучаваше и в Германия! Заложих много на педагогиката и психологията“, обяснява треньорът. Той работи върху нагласата на състезателите с убеждението, че треньорът, който е най-близо до спортиста, трябва да е психолог. Тази наука тогава се подценява, но той я изучава, прави изследвания, прилага знанията си. Така Рахманлиев гради своя система, нарича я Клуб на системите пътища: място за тренировка – място за възстановяване – сауна – тангентор – полигон за хвърляния. Тренират три пъти годишно в националната база на Белмекен, но всичко го има и в Казанлък – помагат първо от „Арсенал“/„моят бивш бегач Иван Иванов“/, от ДФС „Розо-

ва долина“ с председател ст. треньор по футбол Петко Димов, още и Николай Димитров. Ползва се голямата зала на стадиона: „Без зала не става“.

За олимпиада Рахманлиев мечтае още в десети клас. През 1956-а следи новините от Мелбърн; през 1960-та слуша Рим от транзистора в кърджалийската казарма; през 1966-та вече познава Лютян Моллова и мечтите придобиват реални очертания: „Поставихме си голяма цел!“. Работят здраво, тя следва треньора безупречно, завършват подготовката с лагер в Берлин, но за игрите в Мюнхен щафът от София не го пуска да пътува. На олим-

Треньорът Петър Рахманлиев с бронзовата медалистка от Сеул '1988 Цветанка Христова.
Сн. Личен архив П. Рахманлиев

пиадата без личния си треньор Лютян не успява, въпреки че имала точните писмени треньорски указания минута по минута преди старта. Трябвало там да слуша други. Рахманлиев се прибрал от Берлин да гледа Мюнхен по телевизията, а с неправилно загряване и разлика от 15 см Лютян остава четвърта на копие. За следващата олимпиада олимпийците от Сеул се меси фатално и тя получава травма след неподходящо лекарство, отхвърлено от треньора. Олимпиадата остава мираж и за другия шанс на треньора – свръхталантливия Румен Марков пука кост на Балканското в Целе.

След три световни рекорда, три европейски и три световни медала, в т. ч. два от зала, Казанлък стяга златен отбор за Лос Анджелис, 1984. Но всичко пропада с политическия бойкот, който спира българското участие.

Треньорът почва отначало. И днес не забравя подкрепата на ст. н. с. Христо Меранзов, заवेждащ по негово време Бюрото за олимпийска подготовка на България: „Правеше го добре!“.

Олимпийските медали идват в Казанлък

Треньорът намира Цветанка Христова в училищния отбор

на ОУ „Тодор Юлиев“, дн. „Екзарх Антим I“. Пробва я на ко-

пие – не става и тръгват с диска. На третата година тя е шампион, трупта всички големи титли. На финала в Сеул, след прекрасната аклиматизация в Япония, където са обгривани като светили, тя е в отлична форма. Класира се трета, следвана от Светла. От 12-те финалистски две са от Казанлък. В историята остава смелата реплика на Рахманлиев: „Казанлък победи СССР“.

В Барселона Цветанка очаква злато, всичко е наред, но Светла за малко да хване пневмония от вентилатора в стаята – не всички били настанени добре. Остава шеста на поле, а само 20 дни преди това е във върхова форма. Цветанка, взела световното злато година преди това в Токио, печели сребро, поради загуба в последния опит от Марица Мартен – Куба. Приема го тежко, неочаквано, тъй като води до последния момент. Христова отива и в Атина '2004, но без картбланш от треньора. Оказал се прав, била далеч от до-

брата си форма. За копиехвъргачката Антоанета треньорът сякаш страда най-много. Нейният огромен талант и труд остават възнаградени с едва десетото място в Сеул: „За десето място уволнявах!“.. „Колата“ на успеха и се стъва в „малките“ камъчета на организацията на Българския олимпийски комитет, който я оставя, пътувайки в първата група спортисти, да се грижи сама за скъпите от по 5-6 хилядолара копия. Мислела само за тях, а после чакала твърде много дни старта си и... „прегоряла“.

Как се постигат два олим-

пи! Както и здрава психика – тя е вродена, но се и гради. Но

Цветанка Христова по време на състезание

плавта треньор – състезател е безценна, нужен е много добър тандем, пълно взаимно доверие. Важна е и мотивацията, разбира се. За него време беше за чест и слава, после – финансова. Днес без подobaщо заплащане на треньор и спортист върхови резултати няма как да има“, не крие убеждението си Петър Рахманлиев, припомняйки си отказаното от него предложение за работа, което получава от Япония след успеха в Сеул. Прибирането на 75% от личното възнаграждение в полза на държавата той намира за неуважение: „Не става така“. Не приема и силовите подходи – крие убеждението си Петър Рахманлиев, приложено му преди 1989 г. от Държавна сигурност, да не би да издаде големите си тайни на Запада, докато четете лекции в Германия!

На 11-и септември т. г. Петър Рахманлиев навършва 85 години. Щастлив е, има всичко. В спорта го наследява Светла Миткова, треньор на десетки успешни деца в Казанлък.

В личен план Петър Рахманлиев-старши се радва на дълъг и пълноценен живот, непрестанно припомняйки си казанлъчанин от внука, който носи името

Светла Миткова със свои възпитаници

пийски медала, две четвърти, шесто и десето място в игрите? Според Рахманлиев, треньорът следва да работи повече „с главата си“, за да пести на спортиста непосилни натования, каквито имало навремето в шангите и художествената гимнастика. „И волът се труди, но не става шампион, трябва дар-

му: „Възрастта е привилегия!“.

Загубил преди година съпругата си, в търсене на повече общуване със света, почетният гражданин на Казанлък кротко се самоиронизира: „След три сърдечни проблема сега имам само един старчески проблем – страдам от сенилна логорея...“.

Диана Рамналиева

МАРИЯНА ДОБРЕВА: НЯМА НЕВЪЗМОЖНИ НЕЩА

Втрадицията на „Арсенал“ не са рядкост хората, изминали тук целия си професионален път. Въпреки това, работещите с близо 40 години

Марияна Добрева получава отличието от генералния директор на „Арсенал“ инж. Николай Ибушев

арсеналски стаж са изненада. Не толкова с този факт, колкото с личните съдби, водещи към него.

Марияна Добрева идва в оръжейницата преди 37 години от Сливенско. По това време такова нещо не се случва често. Началото е трудно – живее на обществите, от родния й Кортен има едва неколцина познати. Идеята идва от човек, препоръчал й Завод 4 на „Арсенал“. Оказва се добър избор. Още повече, че Марияна тръгва за Мъглиж с подходяща професия – завършила е професионално училище по машиностроене. „Никога не съм предполагала тогава, че ще остана тук завинаги“, усмихва се началник-смяната в 4/130 Марияна Добрева, една от отличените в Алеята на трудовата слава.

В Завод 4 в Мъглиж току-що завършила Марияна е посрещната от опитни работници. „Видях жени на почти пенсионна възраст, които ми се сториха направо лелки!“, смее се днес тя, отдавна прехвърлила годините на онези някогашни колежки, без нито за миг досега да се е почув-

ствала „лелка“. Действително, пред мен е жена в силата си – сериозна, уверена в това, което прави, стабилно стъпила на земята. Сама казва, че е дисциплиниран и отговорен човек. И няма как иначе – в Завод 4 трябва да си внимателен, предпазлив, спазващ правилата. А когато си ръководител, при това – в Алеята на славата, двойно повече.

След години работнически опит, през 2014-а, Марияна Добрева става началник-смяна. Изкарва шестмесечен курс за прек-в а л ф и к а ц и я с откъсване от производството. Курсът, провеждан от Химико-технологичния и металургичен университет – София, се води в „Арсенал“. „Знанията по химия ми бяха нужни и изключително полезни. По професия не съм химик, а в нашето производство такива знания са необходими. Благодаря на ръководството на завода за възможността да ги получа!“, отбелязва Добрева. Днес тя носи отговорност за количеството и качеството на производството, за спазването на технологичните процеси и осигуряването на качествени смеси за суровини, грижи се и за здравето и живота на хората – близо 40 жени и мъже. Те идват всеки ден в Мъглиж не само от близките населени места, а и от Стара Загора, дори от Нова Загора. Работата ги устройва, заплащането е много добро, има големи социални придобивки. „Но не е лесно“, искрена е началничката им. Марияна

не се притеснява да сподели, че из цеха ѝ се носи слава, на прекомерно строг шеф: „Едва ли не страшилище!“. Но тя предпочита това, отколкото да допусне дори за миг отклонение от технологичните процеси и дисциплината на работното място. Признава, че, за да следи нещата в цеха отблизо, никак не се застоява в канцеларията. Причината за нейната строгост, перфекционизъм и отявлен професионализъм е само една:

Трябва да опазим здравето и живота на хората!

Да се работи в Мъглиж е сериозна отговорност. Със сложността на задачите тук Добрева се справя, прилагайки съветите на онези, от които се е учила и продължава да се учи: „Безкрайно благодарна на Рашо Козаров! Той е човекът вселена, от когото можеш само да учиш – и в работата, и в човешки план“. От него знае важно: да бъдеш дисциплиниран, стриктен и отговорен – да не изпускаш нищо от очи! Да не се предверяваш, да разчиташ само на себе си! Вероятно тези принципи водят Марияна и до отличието в Алеята, за което тя споделя, че много нейни колеги казват: „Време беше!“. Казват го, но тя признава, че това я притеснява: „Не обичам хвалбите, въпреки тежките моменти, които характерът на работата тук предполага. Най-трудно се пази здравето на хората“. Убедена е – трябва да следваме правилата, да не допуска-

има ежедневен инструктаж, ползва се само специалното работно облекло, осигурено от работодателя. Качеството

Марияна Добрева по време на почивка

на производството се контролира строго – всяко готово изделие се проверява на 100 процента!

Добрева говори за работата си спокойно и компетентно, добре познава всичко в цеха. С малки изключения, когато е била „на бригада“ по другите цехове, всичките нейни години в „Арсенал“ са в 4/130: „Повечето ми време минава в завода, по-малкото въкъщи. Живее по-скоро в „Арсенал“, отколкото у дома“, казва тя.

Не е лесно с хората...

Като човек, поел отговорност за други, Марияна Добрева знае, че най-трудното за всеки ръководител е работата с различните характери: „Много хора си вярват, че те са най-важните, че всички трябва да се съобразяват с тях, но мисля, че тук успяваме да се справим с това. Ние сме прекрасен колектив!“, споделя с радост началник-смяната, отчитайки: „Не сме се събрали да се харесваме, а да работим!“. Все пак, взаимното харесване, когато го има, сплотява, улеснява екипната работа. Затова Добрева не пропуска

да бъде с колегите си на всяко извънработно събитие – от обгрижването на страхотната цветна градинка пред цеха, през празниците на площадката на завода, до общите излети, екскурзии и парти по различни поводи. Принос за добрите отношения определено имат и синдикатите, откротвена е тя: „Благодаря на председателя на КНСБ Мария Мазнева, която прави всичко за хората!“.

В личния си списък с благодарности Марияна пази още специални места – за доскорошния директор Георги Ненчев и за настоящия директор Милко Бернер, за заместниците му Марина Селдарова – по производствената част, и Делян Трифонов – по техническите въпроси. Уважение Добрева дължи и на всичките си колеги, за които казва, че държи на тях, без да е нужно да демонстрира приятелства. С радост казва: „Колективът ни е страшно сплотен! В него има ентузиазъм, живинка, стръв към работата!“.

Тази точно работа поглъща деня ѝ изцяло, тя не спира да мисли: „Да почнем деня както трябва; да свършим всичко навреме; да не оставяме неизпълнени дневните задачи; да внимаваме с дисциплината и спазването на технологиите; да се радваме на всеки успешен край на работния ден!“.

Извън „Арсенал“ Марияна Добрева има и своите лични радости: 30-годишният ѝ син е самостоятелен и осъзнат млад мъж – с добра работа, отговорен и сериозен като самата нея. И – страстен любител на автомобилите! Семейните радости мигове не спират да идват и от родния Кортен, където често се събират със сестра си. Особено през лятото. Когато отново ще имат дълги нощи под звездите, ще имат море, срещи край Бургаското езеро... И скъпи моменти с приятели. Много от тях са част от клуб СПА „Хармония“ в Казанлък, където Марияна обича да ходи през свободното си време. Харесва ѝ ангажираността на неговите каузи в името на красотата и пристрастията към родното. Може би това обяснява и излъчването, което Марияна няма как да скрие, че има. Още един повод да си казва: „Няма невъзможни неща!“.

Диана Рамналиева

С колегите от завода

ме грешки. Повечето работещи тук знаят това и не си позволяват семейните проблеми да влияят на работата им. Тук

Все пак, взаимното харесване, когато го има, сплотява, улеснява екипната работа. Затова Добрева не пропуска

КАМПАНИЯ В ПОМОЩ НА СЕМЕЙСТВОТО НА БОЯН ЧУКАНОВ

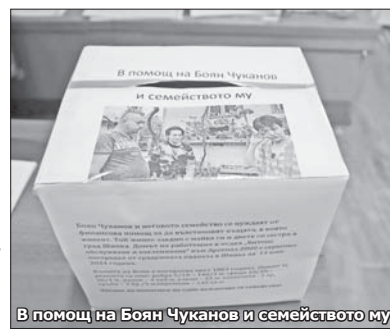
Колеги на Боян Чуканов от отдел „Битово обслужване и озеленяване“ в „Арсенал – 2000“ АД започнаха дарителска кампания в подкрепа на неговото семейство, чиято къща пострада от бурята, развалила се в Шипка, Казанлък и други населени места в общината на 13 юни т.г. По думите на кмета на град Шипка Василка Панайотова, семейството на Боян е крайно нуждаещо се. Майката Радостина е пенсионерка по болест, едната сестра на Боян страда от онкологично заболяване, а другата му сес-

тра има психично заболяване и е асоциална. Башката е починал преди половин година. Цялото семейство разчита на заплатата на Боян и на пенсията на майка му, като доходите им са недостатъчни за предприемане на каквито и да е ремонтни дейности по пострадалата от бурята къща. Тя е и много стара – строена е през 1883 година. Боян обаче не е споделял никога с колегите си, че има сериозни проблеми и финансови затруднения, особено сега с наложителния ремонт на къщата. Скробен, тих, изпълняващ

служебните си задължения с отговорност. Веднага, след като те разбраха за реалната ситуация, иницираха дарителска кампания в подкрепа на Боян и неговото семейство. В отдел „Битово обслужване и озеленяване“ е поставена дарителска кутия за набиране на средства. Фирми и граждани в община Казанлък вече се отзовават и помагат с каквото могат, а Старозагорска митрополия осигури временен дом на семейството в манастира в Шипка. Всеки, който иска да пода-

де ръка на свой близък в нужда, може да отдели колкото прецени и колкото му е възможно и да дари за благодарна кауза.

Стореното добро се връща многократно, казват мъдрите хора, а малкият жест от много хора може да стори чудеса!

В помощ на Боян Чуканов и семейството му

ВИШНЕВА ГРАДИНА

Пиесата на Чехов – на 120 години

„Вишнева градина“ е връх в руската драматургия от началото на 20 век. Събиращата до днес аплодисменти пиеса на Антон Чехов, написана година преди смъртта му, е поставена за пръв път през 1904 г. в МХАТ. Преведена е на немски, английски, френски, китайски, японски, индонезийски, иврит и други езици. Първата ѝ екранизация е през 1936 г. в Япония. Екранизирана е, с участието на именити актьори, и в много други държави, в някои – до пет пъти: Великобритания, САЩ, Германия, Франция, Нидерландия, Испания, Португалия, Италия, Швеция, Норвегия, Австралия, Мексико, Гърция, Кипър, Шри Ланка и др., а в Русия – многократно. „Вишнева градина“ триумфално шества по театралните сцени по целия свят. Играе се и в много театри в България. През 2010 г. НТ „Иван Вазов“ печели с нея „Икар“ за най-добър спектакъл. Деян Донков печели „Аскеер“ за водеща мъжка роля – на Лопахин, Марина Райчинова е с номинация за сценография, а проф. Крикор Азарян е удостоен с Почетен Аскеер, 2010 – за поставените от него пиеси на Чехов „Чайка“, „Три сестри“ и „Вишнева градина“.

Историята. Идеята за създаването на пиесата се появила у Чехов през 1901 г. Поводът бил тежко преживяната от цялото му семейство продажба, заради дългове, на родния му дом в Таганрог. Писателят бил със силно влоше-

дърветата във вишневата градина, така се разпада миналият живот на героите. Всичко в страната се променя, ценностите и желанията на хората стават други.

В МХАТ. В прочутия Московски художествен театър, в който пиесите на Чехов „Чайка“, „Вуйчо Ваня“ и „Три сестри“ вече били поставени, очаквали новата пиеса с особено нетърпение. На 14 октомври 1903 г. тя била готова. Първ я получил Станиславски. За разлика от автора, той не смятал, че творбата е комедия. Подготовката на спектакъла се оказала сложна – заради различия прочит на сюжета. Чехов обичал да присъства на репети-

Родната къща на Чехов

но здраве и работата му вървяла бавно и мъчително. Изключително внимателно преработвал образите си, искал в тях много точно да отрази острите социални проблеми в Русия по онова време.

Заглавието. Думата „вишнев“ в руския език има две значения. Едното се отнася за дървото, а оттам и за засадената с вишни земя. Другото – за яркия цвят, както имало сладкото от вишни. Чехов се спрел на първото, тъй като доходите доскоро плодни дървета вече не носели икономическа полза, те били атрибут на миналото на стопаните си. Харесвал заглавието заради символиката: „Цяла Русия – това е нашата градина. И каква ще стане тя, изцяло зависи от новото поколение“. Вишневата градина е ключов „персонаж“ в пиесата, образът ѝ символизира изчезващия и променящ се свят на дворянска Русия.

Пиесата. Творбата е в 4 действия с характерното за автора съчетание на комичното с трагичното. Русия е на прага на големите икономически и политически промени от 1905 г. Така, както се отсичат

та драма на Чехов. „Вишнева градина“ била поставена и в Харков, и в други театри в страната.

Сюжетът. Месец май, вишните цъфтят. След пет години, прекарани във Франция, Любев Раневская, добра и щедра, но непрактична и лекомислена вдовица, се завръща в имението си заедно със 17-годишната си дъщеря Аня. Вкъщи ги чакат слугите, осиновената дъщеря Варя, на 24 години, и братът на Раневская – Леонид Гаев, бездееен човек, неспособен да се грижи дори за себе си. През август огромното имение, над 1000 хектара, с прекрасна вишнева градина, предстои да бъде обявено на тър – заради дългове.

Ермолай Лопахин – успяващ търговец, син на бивши крепостни, задължен на фамилията Раневски, предлага да спасят имението, като изсекат дърветата, разделят вишневата градина на части и ги дават под наем на летовниците срещу 25 хил. рубли годишно. Въпреки че градината е най-голямата и най-известната в страната и е спомената дори в енциклопедията, Лопахин не вижда полза от вишните, след като дават плод на две години.

Любев Андреевна и брат ѝ Гаев са категорично против. Раневская не иска нищо да се променя. Тя не може да си представи как е възможно вишневата градина, в която са живели предците ѝ, където е расла самата тя, където от шампанско е починал съпругът ѝ и се е удавил 7-годишният ѝ син Гриша, да бъде изсечена.

В дома е отседнал и бившият учител на Гриша, Пьотр Трофимов, вече студент, nihilist, представител на руската интелектуална мисъл, за развитието на Русия само на думи. Въпреки че с Аня се влюбил един в друг, той отрича любовта, смятайки я за древно и призрачно чувство. Аня е безкрайно огорчена. Попаднала под влиянието му и повярвала в подобряния живот след продажбата на имението, тя е готова на всичко в името на общото им щастие. Пята ѝ е обещал прекрасно бъдеще, след като съхся с миналото си.

Олга Книпер – Чехова

Когато Любев Раневская вижда Трофимов, се разплаква. Тя си спомня за детето си и се обвинява за смъртта му, както и за това, че веднага, след като съпругът ѝ

е издъхнал, си е намерила друг, с когото заминала за Европа. Но любовникът ѝ все бил болен, а когато оздравял, я ограбил и изоставил. Когато Любев се връща в Русия, получава от него телеграма, че иска да се съберат.

„Вишневият сад“. Действие 3-е. МХАТ. 1904

Гаев започва да крои фантастични планове за спасяване на родното имение. Той се надява, заедно с Варя, да намерят пари за дълга – от познати в града и от богатата си ярославска леля. Разчита и на това, че Варя ще вземе заем от Лопахин, който я харесва.

В деня на търга, с последните си пари, Раневская организира бал – с

Антон П. Чехов

оркестър и танци. Гаев и Лопахин не присъстват, те са в града, където се провежда търгът. Любев Андреевна с нетърпение ги очаква да се върнат. Най-накрая те пристигат и Лопахин обявява, че имението е продадено и че го е купил самият той, заплащайки на банката 90 хил. рубли отгоре. Раневская е сразена. Аня я утешава с надеждата, че ще засадят нова градина.

Във финалния си монолог Лопахин тържествува – той е радостен, че е купил имението, в което дядо му и баща му са били слуги, и че ще започне веднага да изсича дърветата. Предлага и шампанско, но никой не иска да го пие.

Бившите собственици се подготвят да напуснат родния дом и да започнат нов живот. Любев Раневская заминава за Париж с намерението един ден да се върне в Москва при дъщеря си Аня, която отива там да учи. Гаев се отправя за града, за да работи в банка. Варя, за която Лопахин така и не се жени, отпътува надалеч и става гувернантка. Трофимов се връща в Москва, за да завърши университет.

Всички тръгват. В суматохата никой не забелязва, че в къщата е останал единствено болният 87-годишен лакей Фирс, когото са пропуснали да настанят в болница. Под звуците на ударите от брадви,

той произнася драматичната фраза: „Човека забравиха...“.

Авторът. Антон Павлович Чехов (1860-1904) е руски писател-класик и драматург, по професия лекар. За 26 години литературна дейност създава над 900 произведения – разкази, пиеси и повести. Смятан е за един от най-добрите автори на къси разкази в света.

Роден е на 17 януари 1860 г. в Таганрог, Екатеринославска губерния. Той е третото от шестте деца на Павел и Евгения Чехови. На 13 години прави първите си литературни опити. През 1876 г. семейството банкрутира и се мести в Москва, където живее

в мизерия. През 1884 г. Чехов завършва Медицинския факултет на Императорския московски университет. През с. г. се разболява от туберкулоза. Още с първите си книги придобива широка известност. През 1890 г. пътува 82 дни през Сибир до наказателната колония на остров Сахалин, където за три месеца интервюира

хиляди каторжници и създава 9 очерка, публикувани в книгата „От Сибир“. Пътуването му продължава през Владивосток, Хонконг, Сингапур, Цейлон, Суецкия канал, Цариград и Одеса. След завръщането си пише книгата „Остров Сахалин“. През 1892 г. Чехов купува малко имение в село Мелихово, близо до Москва, където живее със семейството си седем години, през които създава най-известните си произведения. Днес то е превърнато в музей. Там писателят развива активна обществена дейност, подпомага пострадалите от глада и холерата, организира три училища, пожарна служба и болница. Лекува безплатно селяните, посещава ги по домовете, ку-

пува им лекарства. През 1897 г. получава тежък кръвоизлив в белите дробове, лекува се в болница. След година купува земя край Ялта, построява вила и се премества там. Занимава се с градинарство, отглежда кучета, посреща известни гости и пише. Често пътува до Москва и в чужбина. През 1900 г. е избран за почетен академик на Пушкинското отделение на Академията на науките. През 1902 г., заедно с Владимир Короленко, се отказва от това звание в знак на протест срещу отнемането на титлата на Максим Горки. През 1901 г., на 41 години, Чехов се жени за Олга Книпер, актриса от МХАТ. Живейни раздели – той в Ялта, тя в Москва. От брака им е запазена обирна кореспонденция, съдържаща ценни сведения за историята на театъра.

През май 1904 г. заболяването на Чехов навлиза в последния си стадий. С Олга заминават за Баденвайлер в Шварцвалд. Уверява, че здравето му се подобрява, но на 2 юли с. г., след като изпил до дъно чаша шампанско, 44-годишният писател издъхва. Погребан е в Новодевичкия манастир в Москва. През 1933 г. гробът ѝ и надгробният му паметник са преместени в новото Новодевическо гробище.

Мария Рашкова

Издателски съвет: Николай Ибушев, Владимир Чучумишев, Янко Запрянов, Добрин Драгнев, Петя Папазова, Иван Иванов.

Редакция: Юлия Младенова - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Димитър Бахчеванов, Невена Атанасова, Искра Буюклиева, Венко Юнаков. Със съдействието на КНСБ и КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“ АД.

За връзка с редакторите на „Трибуна Арсенал“: e-mail: tribuna.arsenal@gmail.com; Юлия Младенова: 0882 98 70 14, e-mail: julia_mladenova@abv.bg, Диана Рамналиева, e-mail: di_ramnalieva@abv.bg; Мария Рашкова: 0882 98 70 12, mvrashkova@abv.bg; Димитър Бахчеванов: 0888 21 01 00